

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัยและวิธีรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงที่มีต่อวิถีนัยนชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคการศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 12 คนแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 6 คน กลุ่มควบคุม 6 คน ทำการคัดเลือกจากนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมการมีวิถีนัยนชั้นเรียนต่ำกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนการเกิดพฤติกรรมการมีวิถีนัยนชั้นเรียนตามข้อมูลจากการสังเกตของผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกตในวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (ส.บ.ช) ร่วมกับการเลือกของอาจารย์ประจำชั้นและอาจารย์วิชาพิเศษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เห็นว่านักเรียนมีพฤติกรรมการมีวิถีนัยนชั้นเรียนน้อย

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยอธิบายความหมายและขอบเขตของพฤติกรรมการมีวิถีนัยนชั้นเรียนแก่อาจารย์ประจำชั้นและอาจารย์วิชาพิเศษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อขอความร่วมมือในการระบุชื่อนักเรียนที่มีพฤติกรรมการมีวิถีนัยนชั้นเรียนน้อย ซึ่งพฤติกรรมการมีวิถีนัยนชั้นเรียนได้แก่

- 1.1 นักเรียนไม่คุยกันขณะเรียนและทำงาน
- 1.2 นักเรียนไม่เล่นกันขณะเรียนและทำงาน
- 1.3 นักเรียนยกมือก่อนถามหรือตอบ

1.4 นักเรียนไม่ลุกเดินขณะเรียน

1.5 นักเรียนไม่ทำงานอื่นขึ้นมาทำ

ผู้สอนได้เลือกนักเรียนที่มีวินัยในชั้นเรียนน้อย ดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 จำนวน 3 คน ห้อง 2 จำนวน 11 คน ห้อง 3 จำนวน 8 คน ห้อง 4 จำนวน 6 คน ห้อง 5 จำนวน 9 คน ห้อง 6 จำนวน 10 คน ห้อง 7 จำนวน 15 คน

2. ผู้วิจัยคัดเลือกห้องเรียนที่มีนักเรียนที่ถูกระบุว่า มีพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนน้อย มากที่สุดมา 1 ห้อง คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 7 ซึ่งมีนักเรียนที่ถูกระบุชื่อ จำนวน 15 คน ผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกต ทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 7 ทั้ง 15 คน ในวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์และสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (ส.ป.ช.) โดยทำการสังเกตไปที่ละคน คนละ 1 ช่วงเวลา ช่วงเวลาละ 1 นาที จนครบทั้งครบ 15 คน แล้วย้อนกลับไปเริ่มต้นที่คนที่ 1 จนครบ 15 คน เฉลี่ยแล้วสังเกตได้คนละ 2 ช่วงเวลาในแต่ละวิชา ใช้เวลาการสังเกต 30 นาที ทำการสังเกต 10 วัน (4-15 ธันวาคม 2538) วันละ 1 วิชา รวม 10 ครั้ง จากนั้นนำจำนวนพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเรียนของนักเรียนแต่ละคนในแต่ละครั้งที่สังเกตมาหาค่าร้อยละ และค่า-เฉลี่ยร้อยละ

3. ผู้วิจัยคัดเลือกนักเรียนที่มีค่าเฉลี่ยของการเกิดพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนต่ำกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนการเกิดพฤติกรรมแต่ละพฤติกรรม ทั้งหมดภายใน 10 วัน แล้วทำการสุ่มนักเรียนดังกล่าวมาเข้ากลุ่มทดลอง 6 คน กลุ่มควบคุม 6 คน

การออกแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้แบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม ซึ่งมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (ABF Control Group Design) โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 ระยะดังนี้

- ระยะก่อนทดลอง (A) เป็นระยะหาเส้นฐาน (Baseline) พฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม
- ระยะทดลอง (B) เป็นระยะการเข้ากลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงของนักเรียนกลุ่มทดลอง

ระยะติดตามผล (F) เป็นระยะติดตามผลหลังการทดลองภายหลังการเข้าสู่สมการ
การปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกพฤติกรรมการณ์มีวินัยในชั้นเรียน
2. เครื่องเล่นเทปชนิดเสียบหูฟังได้ 2 คน ใช้เป็นเครื่องสัญญาณสำหรับผู้สังเกต 2 คนเพื่อสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการณ์มีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
3. เทปบันทึกสัญญาณการสังเกตและการบันทึกพฤติกรรมแบบช่วงเวลาทั้งหมด 39 ช่วงเวลา โดยแบ่งการสังเกตและบันทึกออกเป็นช่วงๆรวม 3 ช่วง ช่วงเวลาละ 13 นาที นาทีละ 1 คน และพัก 1 นาทีในแต่ละช่วง รวมเวลาการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมทั้งหมด 39 นาทีติดต่อกัน

แบบบันทึกพฤติกรรมการณ์มีวินัยในชั้นเรียน

แบบบันทึกพฤติกรรมการณ์มีวินัยในชั้นเรียน ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. กำหนดความหมายของวินัยในชั้นเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในการที่จะปฏิบัติตามระเบียบของชั้นเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. นำความหมายของวินัยในชั้นเรียนให้อาจารย์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 16 คน พิจารณาว่าการกระทำใดบ้างของนักเรียนที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ซึ่งอาจารย์เห็นว่าเป็นพฤติกรรมการณ์มีวินัยในชั้นเรียน แล้วให้เขียนตอบมา
3. นำคำตอบที่ได้จากข้อ 2 มาพิจารณาคัดเลือกเฉพาะคำตอบที่ระบุตรงกันร้อยละ 70 ขึ้นไป เป็นพฤติกรรมเป้าหมาย จากขั้นตอนนี้ปรากฏว่าพฤติกรรมการณ์มีวินัยในชั้นเรียน ได้แก่ พฤติกรรมดังต่อไปนี้

- 3.1 นักเรียนไม่คุยกันขณะเรียนและทำงาน
- 3.2 นักเรียนไม่เล่นกันขณะเรียนและทำงาน
- 3.3 นักเรียนยกมือก่อนถามหรือตอบ

3.4 นักเรียนไม่ลุกเดินขณะเรียน

3.5 นักเรียนไม่ทำงานอื่นขึ้นมาทำ

วิธีการสังเกตและบันทึกพฤติกรรม

การวิจัยครั้งนี้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมตามรายการที่กำหนด กล่าวคือผู้สังเกต จะสังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่กำหนดเกิดขึ้นและไม่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังเกต โดยผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกตทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมพร้อมกัน

การบันทึกพฤติกรรมแต่ละช่วงเวลา

0 หมายความว่า ในช่วงเวลาที่สังเกตไม่ปรากฏว่ามีพฤติกรรมที่กำหนดเกิดขึ้น

1 หมายความว่า ในช่วงเวลาที่สังเกตมีพฤติกรรมที่กำหนดเกิดขึ้น

การบันทึก 1 ลงในช่วงเวลาที่สังเกตเท่านั้น ไม่ว่าช่วงนั้นจะเกิดพฤติกรรมที่สังเกต ก็ครั้งก็ตาม

ลำดับการสังเกตจะใช้การสังเกตจากนักเรียนที่ละคน สลับกันไปทีละช่วงเวลาตั้งแต่ คนแรกไปจนกระทั่งคนสุดท้าย คือ เริ่มจากช่วงเวลาที่ 1 คนที่ 1 ของกลุ่มทดลอง ช่วงเวลาที่ 2 คนที่ 1 ของกลุ่มควบคุม ช่วงเวลาที่ 3 คนที่ 2 ของกลุ่มทดลอง ช่วงเวลาที่ 4 คนที่ 2 ของกลุ่มควบคุม จนกระทั่งครบ 12 คนตามลำดับพัก 1 นาที แล้วเริ่มต้นคนที่ 1 ของกลุ่มทดลองใหม่ในช่วงเวลาที่ 14 จนกระทั่งครบ 39 ช่วงเวลา

การฝึกผู้ร่วมสังเกต

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีสังเกตและบันทึกพฤติกรรมซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่จะต้องผู้ร่วมสังเกตไม่น้อยกว่า 1 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ ดังนั้นก่อนจะดำเนินการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมในระยะทดลอง ผู้วิจัยได้อธิบายให้ผู้ร่วมสังเกตทราบถึงลักษณะและขอบเขตของพฤติกรรมที่มีวินัยในชั้นเรียน รวมทั้งวิธีการสังเกตและการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมลงแบบบันทึกพฤติกรรมอย่างชัดเจน จากนั้นทั้งผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกตฝึกการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่มีวินัยในชั้นเรียน โดยฝึกจนได้ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของการสังเกตแต่ละครั้ง เป็นเวลา 2 สัปดาห์ติดต่อกัน

ความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตพฤติกรรม

ค่าความเที่ยงของการสังเกตพฤติกรรม 2 คน จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความเชื่อถือได้ของข้อมูลนั้นกระทำโดยนำเอาพฤติกรรมที่บันทึกไว้ในเวลาที่ผู้สังเกตพฤติกรรม 2 คน ได้บันทึกไว้มาคำนวณจากสูตรของแคสดิน ดังนี้คือ (Kazdin, 1982)

$$\text{ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกต} = \frac{A}{A+D} \times 100$$

โดยที่ A ข้อมูลในช่วงเวลาที่ผู้สังเกตทั้ง 2 คน สังเกตได้ตรงกัน

D ข้อมูลในช่วงเวลาที่ผู้สังเกตทั้ง 2 คน สังเกตได้ไม่ตรงกัน

ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตที่คำนวณได้ จะต้องมีความตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไปจึงจะถือว่าข้อมูลนี้มีความเชื่อถือได้ (Kazdin, 1982)

โปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง

โปรแกรมกลุ่มได้รับการกำหนดขึ้น โดยการยึดหลักกระบวนการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพิจารณาความเป็นจริง (Reality Counseling Approach) ของกลาสเซอร์ เพื่อให้บริการแก่เด็กนักเรียน ครู และผู้ปกครอง โดยมีองค์ประกอบ 8 ประการคือ

1. การสร้างสัมพันธภาพ
2. การเน้นพฤติกรรมปัจจุบัน
3. การประเมินพฤติกรรม
4. การวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลง
5. การประกาศความมุ่งมั่น
6. การไม่ยอมรับข้อแก้ตัว
7. ไม่ใช้การลงโทษ
8. การไม่ยอมล้มเลิกความตั้งใจ

การนำหลักการทั้ง 8 ประการมาจัดโปรแกรมกลุ่มทางจิตวิทยาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย คือ

1. การสร้างสัมพันธภาพ ผู้นำกลุ่มต้องสร้างบรรยากาศกลุ่มให้สมาชิก

สัมผัสได้ถึงความเป็นมิตร ความอบอุ่น ความจริงใจ ใสใจต่อกันอย่างแท้จริง เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกันโดยผู้นำกลุ่มเป็นตัวแบบของผู้ที่มีความเป็นมิตร อบอุ่น จริงใจใสใจต่อสมาชิกกลุ่มอย่างแท้จริง บรรยากาศของความจริงใจและไว้วางใจจะช่วยทำให้สมาชิกกลุ่มเรียนรู้ที่จะสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน เต็มใจที่จะเปิดเผยตนเอง และสำรวจตนเองเพื่อตระหนักได้ถึงการแสดงออกของตนเองอย่างชัดเจน เพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงต่อไป

2. การตระหนักรู้ตนเอง ผู้นำกลุ่มเอื้ออำนวยให้สมาชิกแต่ละคนได้สำรวจตนเอง ทำความเข้าใจและยอมรับตนเองถึงความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ความเข้มแข็ง อดทนและการแสดงออกของตนเองต่อบุคคลรอบข้างและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นที่พฤติกรรมการทำงานในปัจจุบัน ผู้นำกลุ่มจะไม่ส่งเสริมให้สมาชิกพิจารณาถึงพฤติกรรมการทำงานในอดีตหรืออนาคตมากนัก เว้นไว้แต่ว่าพฤติกรรมนั้นเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นอยู่ปัจจุบัน และเน้นให้สมาชิกพิจารณาถึงผลของการแสดงพฤติกรรมนั้น รวมทั้งให้พิจารณาถึงพฤติกรรมที่ต้องการเปลี่ยนแปลง และสิ่งสำคัญคือ เน้นให้สมาชิกตระหนักรู้ว่าสมาชิกต้องรับผิดชอบในการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

3. สมาชิกเรียนรู้การเปลี่ยนแปลง เมื่อสมาชิกสามารถตระหนักถึงพฤติกรรมการทำงานและความรับผิดชอบของตนเองแล้ว ผู้นำกลุ่มจะช่วยทำให้สมาชิกได้พิจารณาหาแนวทาง เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เหมาะสมสอดคล้องกับความเป็นจริงที่เป็นอยู่ และส่งเสริมให้สมาชิกแต่ละคนกำหนดเป้าหมายของตนเองและหาแนวทาง เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริงตามหลักศีลธรรมจรรยา โดยผู้นำกลุ่มใช้หลักการการกำหนดเป้าหมาย การวางแผน การประกาศความมุ่งมั่น การไม่ยอมรับข้อแก้ตัว ไม่ใช้การลงโทษและการไม่ยอมล้มเลิกความตั้งใจ เพื่อนำให้สมาชิกพบกับความสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายตามที่ได้ตั้งใจไว้ด้วยความรับผิดชอบของตนเอง

จากจุดมุ่งหมายดังกล่าวผู้วิจัยได้กำหนดโปรแกรมการประชุมกลุ่มเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยใช้เวลาประชุมกลุ่ม 5 สัปดาห์ๆ ละ 3 ครั้งๆ ละ 50 นาที คือในวันอังคาร พุธ และวันศุกร์ รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง 30 นาที ดังมีรายละเอียดดังนี้

โปรแกรมการประชุมกลุ่ม

ครั้งที่	หลักการ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1	การสร้างสัมพันธภาพ	เพื่อสร้างความคุ้นเคย และพัฒนาความรู้สึก ความมีส่วนร่วม และ ใ่ว่างใจ	ผู้นำกลุ่มการปรึกษา 1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ ของกลุ่มการปรึกษา 2. กำหนดขอบเขต ระยะเวลา ในการ ประชุมกลุ่ม 3. เปิดโอกาสให้สมาชิก ชักถามข้อสงสัยต่างๆ
2	การสร้างสัมพันธภาพ	เพื่อพัฒนาบรรยากาศ ของความใ่ว่างใจ ใสใจ เป็นมิตร เพื่อให้สมาชิกเปิดเผย ตนเอง และแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ตลอดจน ประสบการณ์กับเพื่อน สมาชิกในกลุ่ม	1. ผู้นำกลุ่มเปิดโอกาส ให้สมาชิกกลุ่ม ทำ ความรู้จักกันมากขึ้น โดยให้ทำกิจกรรม "ฉัน" 2. ให้สมาชิกกลุ่มแต่ละ คน เล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเองที่ได้เขียนไว้

ครั้งที่	หลักการ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
3-4	การเน้นที่พฤติกรรม ปัจจุบัน	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ ทบทวนตนเองว่า ได้ แสดงพฤติกรรมอะไร บ้างขณะเรียน 2. เพื่อส่งเสริมให้สมาชิก ยอมรับในพฤติกรรม ที่ตนได้แสดงออกมา ขณะเรียน	ผู้นำกลุ่มเปิดโอกาส ให้สมาชิกได้ทบทวน ตัวเอง ขณะที่เรียน อยู่ว่า ได้แสดง พฤติกรรมอะไรบ้าง โดยให้สมาชิกกลุ่ม เขียนใส่ลงใน กระดาษ
5	การประเมิน พฤติกรรม	เพื่อส่งเสริมให้สมาชิก ได้ตระหนักถึงพฤติกรรม ที่ตนเองได้แสดงออก และผลของการแสดง	ผู้นำกลุ่มให้สมาชิก กลุ่มทำแบบประเมิน พฤติกรรมขณะเรียน โดยให้จัดเรียงลำดับ ตั้งแต่มากที่สุดไปหา น้อยสุด
6-7	การประเมิน พฤติกรรม	เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ ตระหนักถึงผลดี ผลเสีย ของพฤติกรรมที่ตนเอง ได้แสดงทั้งต่อตนเอง และสมาชิกในกลุ่ม	ผู้นำกลุ่มให้สมาชิก กลุ่มได้อภิปรายถึง ผลดี-ผลเสีย ของ การแสดงพฤติกรรม ว่า มีผลต่อตนเอง และสมาชิกอย่างไร

ครั้งที่	หลักการ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
8-10	การพัฒนาแผนการ เพื่อเปลี่ยนแปลง	เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ กำหนดแผนการปฏิบัติ เพื่อการเปลี่ยนแปลง ที่ชัดเจน	1. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิก กลุ่มได้ตระหนักถึง พฤติกรรมที่ตนควร เปลี่ยนแปลงแก้ไข 2. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิก กลุ่มเขียนแผนการ ปฏิบัติ เพื่อเพิ่ม พฤติกรรมการมี วินัยในชั้นเรียน
11	ความมุ่งมั่น	เพื่อให้สมาชิกแสดง ความรับผิดชอบต่อ แผนการที่ตนเองวาง ไว้ เป็นแนวทางการ ปฏิบัติเพื่อการเปลี่ยน แปลงพฤติกรรม	ผู้นำกลุ่มให้สมาชิก กลุ่ม ทาหนังสือ สัญญาว่า จะปฏิบัติ ตนเพื่อเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม แล้วเล่าให้กลุ่มฟัง เพื่อพิจารณาความ เหมาะสมและเป็น ไปได้

ครั้งที่	หลักการ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
12-14	1. ดำเนินการตามแผน 2. ไม่ยอมรับข้อแก้ตัว 3. ไม่ใช้การลงโทษ 4. ไม่ลืมเลืกความตั้งใจ	เพื่อการตรวจสอบการปฏิบัติและให้ได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จจากการได้ทํางานสิ่งที่ตั้งใจไว้	ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกกลุ่มรายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนและหาแนวทางใหม่ให้เหมาะสม เพื่อนำไปปฏิบัติได้จริง
15	สรุปละและยุติการศึกษา	เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดกำลังใจ และมีความเข้มแข็งในการแสดงพฤติกรรมเช่นนี้ตลอดไป	ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนรายงานผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการเข้าร่วมกลุ่ม ตลอดจนให้มีความมุ่งมั่นในการแสดงพฤติกรรมต่อไป เมื่อสิ้นสุดการประชุมกลุ่มแล้ว

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ระยะคือ ระยะก่อนการทดลอง และระยะการทดลอง

1. ระยะก่อนการทดลอง ใช้เวลาประมาณ 6 สัปดาห์ ดำเนินการดังนี้

- 1.1 ผู้วิจัยทำแบบบันทึกพฤติกรรมการณ์มีวินัยในชั้นเรียน
- 1.2 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากอาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และ อาจารย์วิชาพิเศษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3 ผูกผู้ร่วมสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการณ์มีวินัยในชั้นเรียนจนกว่าจะได้ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 อย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 2 สัปดาห์

1.4 ผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกตทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการณ์มีวินัยในชั้นเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต(ส.ป.ช.) เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.5 สัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล และทำจดหมายขออนุญาตผู้ปกครองให้นักเรียนมาเข้ากลุ่มการปรึกษา

1.6 สุ่มอย่างง่ายเพื่อจัดนักเรียนเข้ากลุ่มทดลอง 6 คน กลุ่มควบคุม 6 คน โดยกลุ่มทดลองจะเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมจะอยู่ในชั้นเรียนตามปกติ

2. ระยะทดลอง ใช้รูปแบบการวิจัยแบบ ABF Control Group Design ใช้เวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการทดลองเป็นเวลา 9 สัปดาห์

2.1 ระยะเส้นฐาน (A) ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์ ระยะนี้เป็นระยะเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานก่อนการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง ผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกตจะสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการณ์มีวินัยในชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่างในวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต(ส.ป.ช.) สัปดาห์ละ 5 ครั้ง เป็นเวลา 2 สัปดาห์ โดยรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 25-29 ธันวาคม 2538 และ 8-12 มกราคม 2539

2.2 ระยะการเข้ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง (B) ในระยะนี้ใช้เวลาประมาณ 5 สัปดาห์ (15 มกราคม - 16 กุมภาพันธ์) สัปดาห์ละ 3 วัน

คือวันอังคาร วันพุธ และวันศุกร์ รวม 15 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละประมาณ 50 นาที ในตอนเช้า ก่อนเข้าเรียนวิชาที่ 1 (7.50 น. - 8.40 น.) ระยะเวลาที่ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการกลุ่มด้วยตนเอง และผู้วิจัย ผู้ร่วมสังเกตทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมในชั่วโมงคณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (ส.ป.ช.) ด้วย

2.3 ระยะเวลาติดตามผล (F) ใช้เวลา 2 สัปดาห์ (19 กุมภาพันธ์ - 1 มีนาคม 2539) จะมีการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลทำโดยการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมในระยะเวลาต่างๆ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดังต่อไปนี้

1. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน ในระยะเส้นฐาน (A) สัปดาห์ที่ 1-2
2. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนในระยะการเข้ากลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง (B) สัปดาห์ที่ 3-7
3. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน ในระยะติดตามผล (F) สัปดาห์ที่ 8-9

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลจากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน ที่มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป มาหาค่าร้อยละของการเกิดพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน จำแนกตามพฤติกรรมเป็นรายบุคคล
2. คำนวณหาค่าเฉลี่ยร้อยละของการเกิดพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนในภาพรวม จำแนกตามพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยของการเกิดพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็นรายกลุ่มด้วยการทดสอบค่าที

3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการเกิดพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน
ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลองกับระยะทดลอง และในระยะทดลองกับระยะ
ติดตามผลด้วยการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มที่สัมพันธ์กัน

3.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการเกิดพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน
ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะทดลอง และในระยะติดตามผล ด้วยการ
ทดสอบค่าที่แบบกลุ่มที่มีอิสระต่อกัน